

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 6. Aëris Monstra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

ei, lucem producere, qui ipsum condidit solem. De Castore & Polluce, etiam num nauigantibus omen ferentibus, copiosè disputat, in sua Peregrinatione Hierosolymitana Illustrissimus Princeps Nicolaus Raziuilus. Meteora ignita talia posse, Philosophi ostendunt; solere, multi oculati testantur; Deos non esse, fides & Theologi docent; daemones subinde esse malos, quin & bonos Genios, pronum est æstimare; certum est, bonum Angelum sub prodigioso igne fuisse, quando Moyse apparuit **Exod. 3. 2.** Dominus in flamma ignis de medio rubi: & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur. Excitatus igitur nouitate rei dixit: Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus.

§. VI.

Aëris Monstra.

Sed ab ignibus ad aërem reuertamur, varijs pluuiarum monstris insignem. Si quidem prater hac, inferiore calo relatum in monumenta est, lacte & sanguine pluisse **Plin. l. 2. nat. hist. c. 56.** M. Acilio. C. Portio Coss. Et saepe alias carne, sicut L. Volumnio, Seruio Sulpicio Coss. eamq. non perputruisse, quod non diripuissent aues. Item ferro in Lucanis, anno ante, quam M. Crassus

Ib. c. 58.

Crassus à Parthis interemptus est, omnesq; cum eo Lucani milites, quorum magnus numerus in exercitu erat. Effigies quæ pluerat, spongiarum ferè similis fuit: aruspices cauenda premonuerunt superna vulnera. L. autem Paulo, & C. Marcello Coss. lana pluit, circa castellum Carissanum, iuxta quod post annum T. Annius Milo occisus est. Eodem causam dicente lateribus coctis pluuisse, in eius anni acta relatum est. Celebrant Græci Anaxagoram Clazomenium, Olympiadis septuagesimæ octauæ, secundo anno, prædixisse celestium litterarum scientia, quibus diebus saxum casurum esset è sole. Idq; factum interdiu, in Thraciæ parte ad Egos flumen. Qui lapis etiam nunc ostenditur magnitudine vehis, colore adusto, comete quoque illis noctibus flagrante. Quod si quis prædictum credat, simul fateatur necesse est, maioris miraculi diuinitatem Anaxagoræ fuisse: soluiq; rerum natura intellectum, & confundi omnia, si aut ipse sol lapis esse, aut unquam lapidem in eo fuisse credatur, decidere tamen crebrò non erit dubium. Pluuias sæpe cecidisse portentosas etiam Sanctorum historiæ confirmant; lapidem è sole lapsum, Anaxagoræ fabula est, tametsi in Abydi gymnasio ex ea causa cultus dicitur.

catur. Mirum est, si non & lucem fudit,
& tanto casu libratus se aut subiecta rum-
pens altè terram subijt. Possset fortasse co-
lor huic fabulæ addi ex Peucero, qui scri-
bit, paulò ante initium belli Peloponne-
siaci ingentem cometem, post solis occa-
sum enituisse, & continuos 75. dies exar-
sisse: mox tantam ventorum coortam vim,
vt fragmen à monte auulsum in sublime
abripuerint: quod, vbi ad urbem Thra-
ciæ Ægospotamon decidisset, è cælo fuisse
præcipitatum, creditum esse. Sed fabulæ
fabulis non fulciuntur. Et suppetunt alia
monstra, vt non necesse sit, à fabulis opem
flagitare. Nam de B. Lupo Episcopo &
Confessore, apud Senonas, refertur,
præsente clero, quadam die, eo sacris al-
taribus astante, lapsam esse cælitus gem-
mam in eius calicem sanctum; similiaque
complura possent recenseri, miraculosa
potiùs, quàm monstrosa. In aëre quoque
alia multa euenerunt, sed illa alium sibi
locum postulant; & sufficiunt, quæ dedi-
mus, quæque de admirabili auium gene-
re passim narrantur, vt de auibus bina ca-
pita gerentibus, & de anseribus venena-
tis, qui in Pfylenfi regione conspiciuntur
in.

Casparus
Peucera
de Mete-
orol. fol.
252.

Monte-
uill. pag.
173.

in alto quodam monte, vbi est lacus, quē ex lachrymis Adami & Euxæ, cū ab angelo è Paradiso expulsi essent, ortum fabulantur. Et quia de aquis loqui cœpimus, ad aquas porrò eamus.

§. VII.

Aquarum Monstra.

Plin. l. 2.
nat. hist.
cap. III.
Plura de
mirabili-
bus aqua-
rū idem
lib. 31. c. 1.
& seq.

Aquis sua monstra esse quis dubitet, cū nonnullæ vel ipsæ sint monstrosæ? Nam nec aquarū natura à miraculis cessat. In Ciconum flumine, & in Piceno lacu Velino lignum deiectum, lapideo cortice obducitur: & in Surio Colchidis flumine adeò, ut lapidem plerumq; durans adhuc integat cortex. Similiter in flumine Silaro, ultra Surrentum non virgulta modò immersa, verùm & folia lapidescant. In Dodone Iouis fons cū sit gelidus, & immersas faces extinguat, si extincte admoneantur, accendit. In Illyrijs supra fontem frigidum expansæ vestes accenduntur. Iouis Hammonis fons interdū frigidus, noctibus feruet. In Falisco omnis aqua pota candidos boues facit: in Bœotia amnis Melas oues nigras: Cephisus ex eodem lacu profluens, albas: rursus nigras Penius, ruffasq; iuxta Ilium Xanthus, unde & nomen amni. In Ponto fluminis Astaces rigat campos, in quibus paste ni-
gro